

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Celní jednatelství Zelinka s.r.o.**
sídlem K Hrušovu 293/2, Praha 10
zastoupeného advokátem JUDr. Janem Slunečkem
sídlem Mírové náměstí 48, Louny

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Jihomoravský kraj**
sídlem Koliště 17, Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v provádění kontroly po propuštění zboží evidované pod č. NK0030/530501

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v kontrole po propuštění zboží evidované pod č. NK0030/18/530501.

2. Podstata kontroly zahájené oznámením ze dne 25. 7. 2018 spočívala v posouzení správnosti sazebního zařazení, včetně taric kódu, ve vztahu k dovezenému zboží - plastovým foliím z ethylen vinyl acetátu, a přiznání celní suspenze pro dovoz zboží do Evropské unie dle nařízení Rady (EU) č. 1387/2013 o pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro určité zemědělské produkty a průmyslové výrobky a o zrušení nařízení (EU) č. 1344/2011. Na základě zkoumání vzorků odebraných z dováženého zboží vydal odborný orgán žalovaného dne 16. 8. 2018 stanovisko k sazebnímu zařazení zboží (č. j. 168358/2018-530000-20 a č. j. 168357/2018-530000-20), kde potvrdil správnost deklarovaného kódu taric, tj. 3920108930, který žalobce opravňoval k užití autonomní celní suspenze.
3. Žalobce byl přesvědčen, že aniž vyvstala potřeba provádění dalších důkazů, nedošlo ze strany žalovaného k ukončení kontroly v přiměřené době. Nejpozději v souvislosti s prověřením postupu odborného orgánu žalovaného jeho nadřízeným orgánem (viz dopis ze dne 20. 9. 2018, č. j. 153721-14/2018-530000-20) měl dle názoru žalobce žalovaný činit kroky k ukončení kontroly a k odstranění administrativní zátěže. Žalovaný však namísto toho ponechal v neveřejné části spisu až do 10. 4. 2019 písemnosti týkající se komunikace s odborným orgánem Generálního ředitelství cel, které potvrzovaly správnost výše uvedených stanovisek odborného útvaru žalovaného. Dle žalobce bylo kontrolní zjištění sepsáno nepřehledně a zjevně se opíralo o důkazy, se kterými nebyl žalobce v průběhu kontroly seznámen. Žalovaný postupoval v rozporu s § 7 odst. 1 a § 5 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a zůstal nečinným, přestože veškeré pochybnosti o skutkovém stavu byly odstraněny. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2010, č. j. 7 Ans 1/2010 - 65.
4. Žalobce proto závěrem navrhoval, aby žalovanému bylo zakázáno pokračovat v kontrole po propuštění zboží zahájené doručením oznámení ze dne 25. 7. 2018 a evidované pod č. NK0030/18/530501 a aby žalovanému byla uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

II. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se ve svém podání předně zabýval včasností a přípustností podané žaloby. Dále predestřel průběh kontroly provedené po propuštění zboží, přičemž měl za to, že žalobce jej v podané žalobě značně zjednodušil a zcela opomenul, že byly kontrolovány (vedle žalobcem zmiňovaných) též další fólie pro laminaci solárních článků.
6. Názor žalobce, že po vydání stanovisek k sazebnímu zařazení zboží ze dne 16. 8. 2018, č. j. 168357/2018-530000-20 a č. j. 168358/2018-530000-20, nevystala potřeba provádění dalších důkazů, neodpovídá dle žalovaného obsahu spisového materiálu. Žalobce zcela účelově zamlčel, že poslední důkazní prostředky, k jejichž předložení byl vyzván při zahájení kontroly dne 26. 7. 2018, doložil až dne 23. 1. 2019. Výsledek kontrolního zjištění tak nemohl být vyhotoven dříve, neboť důkazy, které byly pro objektivní posouzení věci shromážděny až k datu 23. 1. 2019, nemohly být vyhodnoceny před tímto datem. Výsledek kontrolního zjištění dle žalovaného obsahoval hodnocení zjištěných důkazů a byl sepsán standardně. Ze spisového materiálu ke kontrole vyplynulo, že žalobce tak měl v okamžiku doručení výsledku kontrolního

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

zjištění

k dispozici všechny důkazy. Nemí tedy pravdou, že se výsledek kontroly opíral o důkazy, se kterými nebyl žalobce seznámen.

7. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl, aby žaloba byla odmítnuta, resp. aby řízení o žalobě bylo zastaveno, případně aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

III. Ústní jednání

8. Při jednání účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích vyjádřených v dříve učiněných písemných podáních.
9. Žalobce při ústním jednání po poučení soudem upravit petit podané zásahové žaloby, kdy se v souladu s § 87 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v případě ukončeného „zásahu“ domáhal, aby krajský soud vyslovil, že kontrola po propuštění zboží provedená žalovaným pod č. NK0030/18/530501 byla kontrolou nezákonnou. V této souvislosti zopakoval, že strana žalovaná od něj měla k dispozici veškerou potřebnou dokumentaci (technickou dokumentaci, vzorky, odborná stanoviska), která byla dostačující, a tedy nebylo nezbytné vyžadovat její doplnění. K ukončení kontroly tak mohlo dojít již v listopadu 2018. Zároveň připomněl, že není možné, aby celní správa tímto způsobem postupovala; důsledky tohoto postupu, včetně s tím spojené nejistoty v postavení žalobce, měly mít zásadní dopad do jeho činnosti.
10. Žalovaný se s argumentací žalobce neztotožnil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Dříve, než krajský soud přistoupil k projednání věci samé, zabýval se s ohledem na obsah podaného vyjádření žalovaného (a v něm namítanou opožděnost a nepřípustnost žaloby) naplněním podmínek řízení.
12. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
13. V souzené věci není pochyb o tom, v čem konkrétně (v jakém jednání) žalobce spatřoval nezákonný zásah žalovaného (kontrola po propuštění zboží zahájena dne 26. 7. 2018), přičemž pro posouzení včasnosti zásahové žaloby je podstatný okamžik, kdy se o něm žalobce poprvé dozvěděl. Žalobce namítal, že žalovaný měl nejpozději dne 20. 9. 2018, kdy se dozvěděl o prověření postupu odborného orgánu žalovaného, činit kroky k ukončení kontroly. Po určitou dobu se tak měl žalovaný dopouštět nečinnosti, resp. měl v souladu s tvrzením žalobce činit v rámci kontroly po propuštění zboží nesmyslné či neúčelné úkony. S ohledem na žalobní tvrzení je tedy zřejmé, že se ve své době jednalo o zásah, který trval (nejméně od 20. 9. 2018 do 27. 5. 2019, kdy bylo žalobci doručeno oznámení o ukončení kontroly), a tedy každý jednotlivý den tohoto období se žalobce znovu a znovu dozvídal o tom, že tento stav trvá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

14. V souvislosti s výše uvedeným přitom Ústavní soud v nálezu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, dovodil, že důsledky pro běh času v případě určitého po delší dobu trvajícího jednání (zásahu) má až ukončení tohoto jednání (srovnej zejména odst. 40. a 43. odůvodnění citovaného nálezu). Lhůta k podání zásahové žaloby v takovém případě začíná běžet každý den znovu. Skončí-li tento trvající zásah, lhůta (subjektivní i objektivní) k podání žaloby běží až od jeho ukončení.
15. Lze tedy shrnout, že se v daném případě jednalo o stav trvající po určitou vymezenou dobu, který skončil nikoli dříve než 27. 5. 2019. Subjektivní dvouměsíční lhůta k podání žaloby nemohla začít běžet dříve než uvedeného dne, a proto žalobu podanou dne 28. 5. 2019 nelze hodnotit jako opožděnou.
16. Podle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
17. Vzhledem k tomu, že kontrola po propuštění zboží byla dne 27. 5. 2019 ukončena, nezabýval se krajský soud s odkazem na § 85, větu za středníkem, s. ř. s. naplněním podmínky vyčerpání prostředků ochrany, a žalobu posoudil jako přípustnou a přistoupil k jejímu věcnému projednání.
18. V jeho rámci hodnotil, zda kontrola po propuštění zboží provedená u žalobce pod č. NK0030/18/530501 (ukončená 27. 5. 2019) žalovaným byla kontrolou prováděnou v souladu se zákonem či nikoliv. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době tvrzeného zásahu (§ 87 odst. 1, věta za středníkem, s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Při posuzování důvodnosti podané žaloby krajský soud vycházel z následujících rozhodných skutečností:
20. Na základě Rozkazu č. 30/2018 k provedení kontroly po propuštění zboží ze dne 25. 7. 2018 bylo žalobci oznámeno zahájení kontroly. Dne 21. 8. 2018 byly do spisového materiálu ke kontrole vloženy protokoly o zkouškách ze dne 15. 8. 2018, č. j. 46316/2018-900000-020 a č. j. 46317/2018-900000-020, a stanoviska ze dne 16. 8. 2018, č. j. 168357/2018-530000-21 a č. j. 168358/2018-530000-21, vydaná odborným útvarem žalovaného. Kontrolní skupina zaslala dne 24. 8. 2018 odbornému útvaru žalovaného interní sdělení, č. j. 153721-13/2018-530000-51, ve kterém upozornila na skutečnosti a závaznou informaci německé celní správy o sazebním zařazení zboží obdobného (ne-li totožného) DE6463/14-1, které dle jejího názoru nebyly brány v potaz při vydání stanovisek k sazebnímu zařazení zboží ze dne 16. 8. 2018, č. j. 168357/2018-530000-21 a č. j. 168358/2018-530000-21.
21. V odpovědi odborného útvaru doručené dne 20. 9. 2018, č. j. 153721-13/2018-530000-51, tento sdělil, že setrvává na svém původním stanovisku, které bylo potvrzeno Referátem celní nomenklatury Generálního ředitelství cel písemností ze dne 18. 9. 2018, č. j. 52037/2018-900000-212, který byl v této souvislosti požádán o stanovisko.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

22. Žalobce měl za to, že po vydání stanovisek odborného útvaru žalovaného k sazebnímu zařazení zboží (č. j.168357/2018-530000-20 a č. j.168358/2018-530000-20) nevyvstala potřeba provádění dalšího dokazování. Následné kroky žalovaného, které nesměřovaly k ukončení kontroly po propuštění zboží, bylo dle žalobce nutné považovat za nečinnost spočívající v provádění nesmyslných a neúčelných úkonů.
23. Pro určení doby trvání této tvrzené nečinnosti, a tedy i toho, zda mohla představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., bylo třeba určit, zda vůbec a které úkony žalovaného bylo možno v souladu s tvrzením žalobce pokládat za nesmyslné či neúčelné. Provádění takových úkonů, které nesměřují k naplnění účelu daňové kontroly, ve svém důsledku nejen prodlužuje dobu faktické nečinnosti správce daně z hlediska zbytečných průtahů v daňové kontrole, nýbrž samo představuje nezákonný zásah spočívající v nepřiměřeném zatížení daňového subjektu, jak v minulosti dovodil též Nejvyšší správní soud (srovnej např. rozsudek ze dne 30. 4. 2014, č. j. 6 Afs 46/2014 - 39, či rozsudek ze dne 23. 4. 2014, č. j. 1 Aps 18/2013 - 52).
24. Dle krajského soudu však nelze žalobci přisvědčit v jeho závěru, že by žalovaný po tomto datu (tj. po datu 20. 9. 2018, potažmo 14. 11. 2018) činil nesmyslné či neúčelné úkony. Pokud se žalovaný domníval, že výše uvedená stanoviska odborného útvaru a Referátu celní nomenklatury Generálního ředitelství cel byla vydána v rozporu se závaznou informací o sazebním zařazení zboží č. DE6463/14-1 a že je jeho zdůvodnění nepřezkoumatelné, bylo na místě na domnělý rozpor správní orgány upozornit. Ze skutečnosti, že v odpovědi doručené žalovanému dne 14. 11. 2018 Referát celní nomenklatury Generálního ředitelství cel potvrdil správnost stanovisek odborného útvaru žalovaného k sazebnímu zařazení zboží (č. j.168357/2018-530000-20 a č. j. 168358/2018-530000-20) a sdělil, že neshledává žádné důvody pro změnu názoru na sazební zařazení uvedené v dřívějším stanovisku (č. j. 52037/2018-900000-212), nelze bez dalšího dovodit, že byl úkon žalovaného neúčelný. Z pohledu žalovaného totiž v daném okamžiku mohl tento úkon vést právě tak k odhalení rozporů v sazebním zařazení, v jejichž důsledku by došlo k odlišnému závěru stran sazebního zařazení zboží. Postup žalovaného proto krajský soud neshledal nezákonným, nepřiměřeně žalobce zatěžujícím ani rozporným se zásadou rychlosti (§ 7 odst. 1 daňového řádu). Žalovaný je v průběhu kontroly oprávněn a povinen volit odpovídající procesní prostředky za účelem náležitého zjištění skutkového stavu věci a jeho následného právního hodnocení. Z ničeho přitom nevyplývá, že by se žalovaný v průběhu provedené kontroly dopustil zneužití práva nebo excesivních kroků, či že by se jednalo o úkony, které by byly prováděny pouze formálně, bez racionálního opodstatnění. Pokud jde o délku kontroly a počet prováděných úkonů, jakož i jejich potřebnost, nelze omezení žalobce hodnotit jako nepřiměřené, či zatěžující jej (co do rozsahu úkonů a jejich intenzity) do takové míry, kterou by nemohl snášet.

25. V této souvislosti nelze odhlížet ani od skutečnosti, že délka prováděné kontroly po propuštění zboží nebyla ovlivněna toliko postupem žalovaného, nýbrž také úkony a součinností žalobce.
26. Dne 26. 7. 2018 byla žalobci zaslána výzva, č. j. 153721-3/2018-530000-51, kterou mu byla uložena povinnost předložit dokumenty potvrzující správnost údajů o sazebním zařazení zboží, včetně fotografií povrchu tohoto zboží - folií jejichž „vlnitost“ byla jednou z podmínek přiznání tarifní suspenze s nulovým clem pro fólie z ethylen vinyl acetátu. Z obsahu správního spisu je přitom zřejmé, že poslední fotografie ke kontrolovanému zboží s označením SV-15296P, SV-1 5297P, EVA RCT1B a EVA RC02B žalobce předložil až dne 23. 1. 2019 (podání ze dne 23. 1. 2019 evidované pod č. j. 31024-3/2019-530000-51). Kontrola po propuštění zboží tak nemohla být ukončena v souvislosti s dopisem ze dne 20. 9. 2018, č. j. 153721-14/2018-530000-20, neboť k tomuto datu nebyly doloženy dokumenty potvrzující správnost sazebního zařazení zboží, a nesplnil tak povinnosti vyplývající mu ze zahájené kontroly po propuštění zboží.
27. Pokud žalobce tvrdil, že kontrolní zjištění bylo sepsáno nepřehledně a opíralo se o důkazy, s nimiž nebyl žalobce seznámen, ani tyto žalobní námitky krajský soud neshledal důvodnými. Písemnosti týkající se komunikace s odborným útvarem žalovaného a Referátu celní nomenklatury Generálního ředitelství cel ve věci sazebního zařazení kontrolovaného zboží v průběhu kontroly byly z vyhledávací části do nalézací části spisu ke kontrole přeraženy dne 10. 4. 2019. Stejného dne zaslal žalovaný žalobci sdělení o projednání výsledku kontrolního zjištění. Termín seznámení s výsledkem kontrolního zjištění byl stanoven na den 18. 4. 2019, přičemž žalobce se k seznámení výsledku kontrolního zjištění nedostavil, ani se z prokazatelně oznámeného jednání neomluvil (sdělení ze dne 10. 4. 2019, č. j. 31024-7/2019-530000-51, dle připojené doručky žalobci doručeno dne 10. 4. 2019). Žalovaný proto následně zaslal žalobci dne 23. 4. 2019 k seznámení výsledek kontrolního zjištění jako přílohu průvodního dopisu, č. j. 31024-10/2019-530000-51, včetně písemností evidovaných pod č. j. 148498-10/2019-530000-51, č. j. 148498-11/2019-530000-51 a č. j. 148498-12/2019-530000-51, tedy včetně komunikace kontrolní skupiny žalovaného s odbornými útvary celní správy ve věci sazebního zařazení zboží, kterou žalobce neměl k dispozici. Žalobce se po prodloužení lhůty vyjádřil ke kontrolnímu zjištění písemností ze dne 6. 5. 2019, přičemž žalovaný na jeho vyjádření reagoval stanoviskem ze dne 24. 5. 2019, č. j. 31024-16/2019-530000-51. Zpráva o kontrole po propuštění zboží ze dne 24. 5. 2019, č. j. 31024-17/2019-530000-51, včetně oznámení o ukončení kontroly po propuštění zboží, byla žalobci doručena dne 27. 5. 2019.
28. Dle krajského soudu byl výsledek kontrolního zjištění sepsán přehledně a obsahuje vyčerpávající hodnocení důkazů. Z výše uvedeného vyplývá, že současně s výsledkem kontrolního zjištění byly žalobci zaslány i důkazy, které byly do veřejné části spisu přeraženy dne 10. 4. 2019 a které žalobce neměl dříve k dispozici, což však bylo zapříčiněno mj. tím, že se žalobce nedostavil k jednání dne 18. 4. 2019, kde měl být seznámen s výsledkem kontrolního zjištění. Tím došlo k dalšímu prodloužení trvání kontroly po propuštění zboží. Lze doplnit, že výsledek kontrolního zjištění nebyl v daném

případě takový, kterým by žalobce mohl být nepříznivě dotčen ve své právní sféře, žalobní námitky proto soud neshledal důvodnými.

V. Závěr a náklady řízení

29. Vzhledem k tomu, že krajský soud nepřisvědčil argumentaci žalobce o nezákonnosti provedené kontroly po propuštění zboží, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. ledna 2020

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.